

CALICUL

UMOR ȘI SATIRĂ. — Redactor TEPELUȘ.

ABONAMENTE:
100 lei anual. 50 lei pe jum an

REDACȚIA ȘI ADMINISTR.
SIBIU
Str. Pintenului Nr. 1.

ANUNȚURI:
5 lei linia petit.

M A I U

Ai revenit odală cu versul ciocârliei
Și râde viața nouă pe verdele câmpiei
Și-a înflorit nădejdea ca cea mai albă floare,
Căci tu prin armonie anunți *armonizare*.

O, Maiu copil cu plete de puf de pădăie
Armonizezi răbdarea cu sfânta sărăcie,
Precum se-armonizează crișmarul cu clienții
Sau falnica prostie cu năltele pretenții.

Cum se trezește firea, privindu-te în față,
Cum rîd și cântă toate setoase de viață,
Inmugurește'n suflet pribeagul dor de ducă
Și ce viețuește vrea să se reproducă:

Se reproduce grâul ascuns sub neagra țernă,
Și ploșnița lihnită în colțul dela pernă,
Se reproduce musca în scrisu-i pe perete,
Și lindina în capul duduiei fără plete.

Se reproduce mândru păduchele 'n cojoc
Și ard prea-cuvioșii de-al patimilor foc,
Se reproduc samsarii, și dragii cumularzi.
Și-ai poeziei nouă aezi și falnici barzi.

Se reproduc în lacuri brotaci și lipitori
Și peștii cei de soiuri cu solzii lucitori,
Se reproduc șnapanii de nu-i cuprinde locul,
Nu vrea să i se stîngă sămânța dobitocul,
Și bâfâie și-aleargă pe uliți după „flirt”,
Măreață clientelă a doctorului Vilt.

Lelițele propagă de zor pedagogie
Se reproduc și ele, dar numa'n teorie
Căci li se pune'n cale cumplit regulamentul
Și știți povestea veche: Teribil e momentul...

O, Mai cu ochi albastri, ca un copil de sas,
De nu vrei să te-astâmperi, îți pun belciug
În nas.
Căci prea te ții în cale de hazuri și drăc ii
Batjocorind pământul cu-atâtea parodii.

Sunt parodii de fapte și parodii de oameni,
Sămânța parodiei pe brazda vieții sameni,
De veșnic ne țin calea curcani umflați în pene,
Pe om îl cași cu lampa lui tata Diogene.

Și toți, înzorzonându-și în fraze neghiobia,
Voesc să reformeze din talpă România.
Improașcă imbecilul din creierul lui fad,
Înțepă-a lui finețe ca pieptenul de brad,
Și când îl vezi în lume, purtându-și nasul sus,
Afurisești clipita ce l-a mai produs.
Vai, câte din aceste nătânge somităși,
Puteau să 'mbrace formă de alte vietăși.
În loc de șarlatanii care de muncă fug,
Am fi avut boi zdraveni, cari ar fi tras la jug,
În loc de codobaturi cu rochia până'n pulpi,
Ar fresălta Stoichiță c'avem vânat de vulpi,
Și dacă 'n loc de-atâția isteți îndrumători,
Ar fi făcut natura berbeci sau gonitori,
De sigur nu ne-am plînge că traiul este greu,
Că tremură țarina sub nas de fariseu,
Că cresc domnii inspectori ca holera rusească,
Și vin neisprăviții copiii să-i tîmpească.

O, Mai cu plete blonde ca durdulia față
Ce și-a muiat dovleacul în apă-oxigenată,
Mai încetează gluma, că prea se înmulțesc,
Lichelele și tonții pe solul românesc.
Noroc că este vorba ca alte generații
Să actimatizeze pe-acia învățații.

Știi blândețe maimuțe cu gesturi de hârăi,
 Care pe tata Henteș îl bagă 'n năbădăi.
 E vorba ca din ele să iasă omul nou,
 Pe care-l dă știința pământului cadou.
 Știința, tot știința ne mântue, săraca!
 Doar ea ne dete corpul didactic din Poplaca,
 Ea inventă fiertura cu numele de ciai
 Și multelor chivuțe le dă cuvânt și grai,
 Ea pune viersu 'n pana cea plină de mister
 Ca imnul neghiobiei să-l scrie

Lerui-Ler

Coșbuciane bachice.

Fresco-Ritornele

Viața mea s'a stins între sughițuri
 Sunt beat de cad în gropi, și-a cui e vina
 A lui Andronic, c'a dat multe sprituiri.

El stă cu zâmbetul ispititor la cassă
 Și berea după bere curge 'ntruna
 De-aceia m'am irezit, — dar nu acasă.

Pe punte-am prins și-am sărutat ortacii,
 Pe-o piatră cotobatura dădea din coadă
 Și îmi părea că toți cari vin sunt beți, -- săracii.

Berea de Hager dac'o beau, n'aș bea-o
 Berea de Thomas zău că aș lăsa-o
 Berea de Luther n'am cerut-o dar aș bea-o.

Cu ochi fumosi, cu piept rotund, așa sglobie
 Mi s'a părut chiar Baba Hârca-aseară
 Când dela Hoschek am ieșit din berărie.

Pentru drăguțe ne-am certat vr'o trei la „Diele“
 Un popă, un redactor și un dascăl
 Pentru drăguțele, frumoasele de... chile.

Eu am demult scriptura mea, și-mi țin scriptura
 Pe cel cărui nu-i place berea Luther
 Nu-i vrednic doar să-l ei cu sburătura.

Ea râde 'n plânsul meu, dar ea atâta știe,
 Eu știu: Mi-e dragă berea Luther pân' la nebunie
 Dar dragă dacă nu mi-ar fi, aș vrea să-mi fie.

Taphalbă.

La oglindă

Azi am să pun cartea 'n grindă
 Jos din cui acum oglindă
 Tata mi-a dat bani copile
 Să trag chef pe zece zile
 De-acum n'o să mai prindă
 Pân' la Diele.

Iată că sunt la portiță,
 S'o șterg iute pe uliță
 Cu pantaloni largi ca sacul
 Să ascunzi în ei pe dracul
 Și cu haina strâmtuliță
 C'așa-i veacul.

Cu jobenul pe-o ureche
 Sur de nu are păreche
 N'a avut nici Babilonul
 Un fason ca Charlestonul
 Căci eu nu-s de modă veche
 Știu bon-tonul.

Să vedeți acum odorul
 Imitând pe Poly D'orul
 La scobâlțături, la spate
 Și la vorbe pipărate,
 Căci eu unde pun piciorul
 E pus fârtate.

Nicu Nuspoli.

Și găinile.

— Coccoană cât a-ți fost
 la Ocna, găinile au ouat nu-
 mai patru ouă.

— N'am zis eu totdeau-
 na? Când nu sunt acasă și
 găinile fac ce vor.

In târgul mic.

— Sunt proaspete ouale?
 — Val de mine, cum nu.
 Am pus anume să le ouă
 pentru Dumneata.

Nu primesc mită.

— Birjar cu 20 Lei mai
 mult, dacă mă duci cât mai
 repede la gară.

— Eu v'aș duce boerule,
 dar pe cai nu-i poți mitui
 nici cu o mie de lei.

A fost în mai multe.

— Pacatosule, cum poți sta noaptea întreagă într'o crâjmă?

— Tacă-ți gura toanto, am luat toate crâjmele de-a-rândul.

Din glumele bătrânului Calic.

Circulară încornurată

Noi, din mila lui Iehova și voiața lui Mendel, arhiepiscop și metropolit al bisericii gr. cat de Alba-Julia, etc. voind a regula definitiv chestiunea Jidanilor din Piscul Târnavelor ordonăm:

Canonul 1. La rangul de canonic numai Jidani botezați pot concurge.

Canonul 2. Jidanii cari nu posed în ceață avere mișcătoare, nu sunt îndreptățiți de-a ținea moșii și regale de-ale fondurilor bisericești și școlare gr. cat. în arendă.

Canonul 3. În Blaj nu este conces Jidanilor de-a face alt negoț, decât cu săpun și pepteni, și locul vânzării li se asemează în ulița Plăcintelor.

Canonul 4. Devreme-ce drepturi câștigate nu se pot altera, Jidanul Mendel rămâne în posesiunea fabricii de spirt din dosul reședinței metropolitane, se obligă însă a întreține în fiecare an 30 de moraliști cu lături (Schlem).

Canonul 5. Fiindcă pentru Hotelul Național nu se află arendaș neșidan, care garantează susținerea murdăriei avitice, acela se va administra în propria regie.

Canonul 6. Jidani, cari nu sunt în stare a dovedi o praxă de 20 de ani ca protopopi, nu se admit în Blaj la meseria de barbieri.

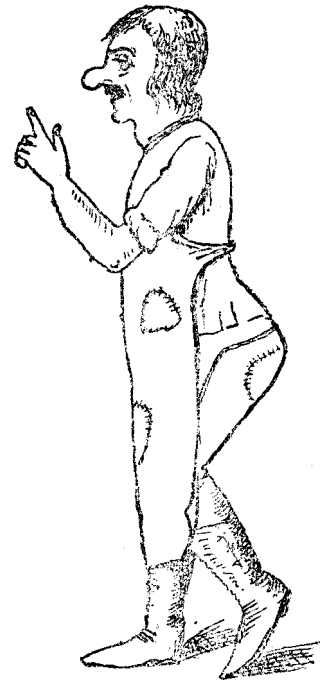
Canonul 7. Jidani de confesiunea gr. or. sub nici o condițiune nu se sufer în Piscul Târnavelor, afară de cazul, dacă aduc credința lor ca marfă la târgurile din Blaj.

Dat în reședința Filosemitismului 15. Purim anul facerii 5642.

Schloim,
architateles și metrojainchef.

O reprivire.

R. De unde ai floarea aceea?
Y. Dela o cunoscută a mea!
R. Unde e servitoare?
Y. Acolo unde erai tu mai na-
inte rânduș.

Să luăm aminte

Unirea dela Blaj spune că unirea desăvârșită a românilor va fi încoronată prin Unirea cu Roma, ceea ce însemnează că unii Ardeleni au trait în țara liberă încă dela anul 1700.

*

E greu a face din nimic ceva, dar e foarte ușor a preface din ceva nimic.

*

Un miliardar s'a aruncat dela al treilea etaj în strada, pentruca nu mai simția plăcerile vieții. Dar de unde trebuie să se arunce jos unul, care n'are nici un ban pe sufletul lui? Din cer poate.

*

Doi aviatori încercând să treacă oceanul s'au perdat. Tot așa se perdeau și la noi, dacă porneau cu aeroplanul să caute sporul funcționarilor.

*

Partidele noastre politice se ceartă mai al dracului, ca soacrele din satul unde erau toate fetele de măritat și numai un fecior de însurat.

E rău în casă.

- Bine că te văd doctore.
- S'a întâmplat ceva?
- Da, e rău în casă. Te rog să treci pe la noi, că soacră-mea e de-o vreme încoace mai sănătoasă ca mine.

Năpăstuirea unui cetățean onorabil

Redactorul nostru a fost dat în judecată de către dl *Ionel Halmaghi de Scorei* pentru calomnie, insultă, tentativă la asasinat, crimă săvârșită cu premeditare. etc. etc.

Pușcăria este deschisă de acum pentru ticălosul scrib, care și-a permis să recomande pe ilustrul *Ionel Halmaghi de Scorei* la o catedră vacantă la școala de hoși din Iași.

Pușcăria în care pe nedrept a stat *Ionel Halmaghi de Scorei* cel năpăstuit de dl maior Georgescu, își des-

chide sinistră brațele pentru a primi la sânul ei pe calomniator.

Drept aceia „Calicul“, începând cu ziua de azi, rupe orice legătură cu Sandu Năpârstoc candidat la pușcărie, și cere iertare onorabilului *Ionel Halmaghi de Scorei* pentru deranjul ce i l-a făcut, necenzurând manuscrisul calomniatorului.

Da, *Ionel Halmaghi de Scorei* n'a luat dela nimenea parale. N'a luat în numele nimărui parale. Nici în numele dlui Gherghel, nici în

numele dlui judecător Iliescu n'a dat telegrame la Cristian. N'a luat parale nici pentru iluștri dela Blaj. Nici n'are nici un dosar nici la siguranța din București, nici la cea din Sibiu.

Di Romulus Voinescu a fost pus la cale de dușmani interesați, când a făcut dlui *Ionel Halmaghi de Scorei* dosar cu faptele generoase de cari s'a încredințat. Și Ghiță Gherghel este un neînduplecat dușman al oamenilor de ispravă.

Dar, în fine, ne spălăm pe mâni, ca Pilat în fața lui Cristos. Nu este adevărat că funcționarii dela *Albina* ar fi cerut îndepărtarea lui *Ionel Halmaghi de Scorei*, pentru-că ar fi făcut pe spionul ungar.

Nicolae Mihuț, care a scris în „*Tărănimea*“ că orice Român să strige cu huideo după *Ionel Halmaghi de Scorei* a fost și el un ticălos.

O lume destrăbălată, care nu încapă de o personalitate, care muncește și abate, fără a se gândi decât la bunul lui nume.

È drept că uneori numai grație amenințărilor siguranței restitue din sumele ce le primește ca cotă la afaceri, dar asta nu însemnează că nu este un om care face cinste comerțului.

È drept că sunt la siguranță unele reclamații, dar acelea își au tâlcul lor.

Deci și din acest punct de vedere *Ionel Halmaghi de Scorei* nu poate fi recomandat ca profesor la școala din Iași. Un profesor se poartă așa, ca în materia lui, să nu fie dat de gol de elevi că nu-și pricepe materia.

Orice pricepere e la *Ionel Halmaghi de Scorei*,

care se lasă reclamat, ca-lomniat, dat afară din slujbă? Să avem pardon.

Ionel Halmaghi de Scorei e al nostru. Băiat fain și cu apucături elegante. Nu mănâncă usturoi și nu-i pute gura. Cine se va mai atinge

de el în viitor, are de lucru cu noi. Vom face zid în jurul bravului bărbat. Și numai peste cadavrele noastre se va mai putea cine-va atinge de meseria lui.

P. M. Calicescu.

Leac bun.

- Vecinu pare-că s'a lăsat de beatură.
- S'a lăsat demult.
- Ce să-i fie. Când venea beat acasă, vedea în loc de unul, doi. În loc de o nevastă, vedea două, așa că a luat groaza la patru mueri pe capul lui.

Conferința lui Vintilă

Marele șobolan Vintilă Brătianu a ținut la opt Mai o conferință în sala prefec-turii din Sibiu.

Au fost de față șoareci și șoricei mai mult sau

mai puțin dedași cu caș-cavalul.

Fostul vistiernic a fost în-tâmpinat de comitetul din Sibiu al libărușilor în frunte cu Eugen Piso, marele ma-

chăr al paragrafilor, care după-cum se știe, cu ocazia împrumutării a dat fie-cărui sat românesc câte o căruță de pământ. Această căruță a cerut-o acum dela săteni, căci spune că-i tre-bue pământul ca să-și facă straturi de flori în curte. Ne-norocul a fost că mulți dintre țăranii puseră pământul în răvare. Și așa Piso a rămas fără straturi. Acest lucru nu l-a împiedecat de a ține un lung discurs foarte aghecvat.

Soricu, ca de obicei, a în-tâmpinat pe fostul ministru de finanțe cu următoarea odă:

*Vistiernice Vintilă
Facăți-se de noi milă,
Și ne-adu la cașcaval,
Că de nu îți fac scandal,
Am rămas numai pojghiță,
Că mă bate o leliță,
Iară bieții mameluci
Au rămas fără papuci.*

Fostul vistiernic a promis că va deschide robinetele băncii românești și se va revărsa râu de lapte, să poată ciobanul să-și închege de brânză.

A mai vorbit și dascălul Rîgmeanu, zis și Regenman-tel, adică zeche de ploaie. Pentru-că libărușii din Sibiu au fost pentru Tancrezii par-tidului lor cam ca un mantăl de ploaie. Dânsul a făcut a-poteza lui Iulian Peter și a rostit o cumplită afurisanie la adresa lui Moșoiu, care, dracu știe ce-a moșoit, că pe partizanii lui i-a lăsat cu moși pe groși să se sature cu gogoși.

De aceia unii simpatizează cu Goga.

După-ce Vintilă a ascultat beneventările partizanilor, a anunțat că anul acesta s'a ridicat tariful la impozit. scumpindu-se vama, nu va mai putea fi îndrodusă în

țară atâta șoricioaică. Așa că șobolanii, atât cei de oraș, cât și cei de câmp vor putea să se lăfăiască în voie,

Ba ce mai mult, s'a pus impozit pe pisici, ceiace va face ca acest neam de animale să se împușineze, iarăș spre fericirea șobolăniei, care cunoaște proverbul: când pisica nu e acasă.

Aceste îmbunătățiri promise a fost că fie-cărui li-

băruș i se va trimite un nou „Crez al partidului liberal” pe care învățându-l pe din afară, ca pe epistolia Domnului Cristos, se va obicinui cu zama pertractărilor. Și nu se știe din ce tufă sare iepurele.

„Calicul”, ziar bine informat totdeauna, aduce aceasta la cunoștința publicului și — râde.

Niță Spanac.

La rândul lui.

— Mă Vasălie tu nu te mai însori?

— Am avut eu demult gând de însurătoare, dar totdeauna mi-au luat alții pe dinainte. Când nu va mai fi cine să se însoare, îmi va veni și mie rândul.

Săr' mâna don căprar...

Mare lucru mai poate fi și gradele în armată.

Bietul țaran când vine și el să-și vadă copilul, cazarma ia proporții uriașe iar cel mai mare domn care comandă acolo peste

toți feciorii trebuie că e tot domnu căprar.

De aceia publicăm și noi acum scrisoarea de mai la vale, scrisă de un român necăjit către feciorul său din oștire.

Scrisoarea este următoarea:
Anul 1927.

Ioane fi cuminte și răspunde-ne dacă iești Bolnav nam pu-

tut să venim latine căafost tatăto Bolnav și dacăai păs mare împrumutate șitu la un domn Căprar și trimetene telegramă plătește tatăto Căn vine. Ioane nam putut să venim la tine îți trimetene demăncare tu să ai îngrijă să te duci la poștă să întrebii Duminecă Dimineața tatăto ța trimeso Sâmbătă sara și fi cuminte Ioane că sântem săraci Tică țâne la noi și multă sănătate sătrăiască și Domnul Căprar care vede de tine Să ai îngrijă demăncare Duminecă și Luni Căieu am fost Bolnav Ioane fi cuminte săfi Cuminte cum ai fost șiaici săfi cuminte șicu stăpânirea Că aicea ai fost cuminte și Cu copii ai mici mamăta Bătrână și mama tinăra plâng detine dacăai un păs mare dă telegramă șial de din partea noastră din Bălțanie săi spuică săi sărut mâinile D-nului Căprari șiterog D-nule Căprari ai grije de Copilu meu sărumâna D-nule Căprari vezi și de Copilu meu cam auzât Căiești din partea noastră din Bălțanie Catăta am că toată Lumea din Bălțanie necăjește că am rămassânguri.

Ioane dute la domnul șef dacăi primit Bani Mandatul Poștal trimetene îndată înapoi dacăi păs mare răspundene săvie tatăto după Lăsarea de post dacă nu răspundeii Cum iești și ti tuică alai Bolnav.

Fără comentar.

La Tipografia Săteanului.

— Dle Săteanu, rog a-mi face anunțurile acestea de logodnă cât mai curând și vă rog să-mi faceți un rabat.

— ?

— Da, da, fica mea are obiceiul de se logodește de multe ori într'un an și înțelegeți că tot la Dstră tiparesc anunțurile.

Rudă de departe.

- Cum te cheamă țigane?
- Onea, boerule.
- Ești rudă cu Râpa de la pârâu?
- Cam așa să ierți, cam pe dideparte.
- Cum asta?
- Pă-i eu i-s al 11-lea copil la Onea bătrânul și ei numai al 2-lea.

Știri telegrafice

Agenția: Tepeluș

Aduse în cârcă de „Calicul”.

București. Imprimeria statului a depozitat „Mustul care fierbe” al dlui Octavian Goga. Târtanii dela „Adivor” de frică au început să strige „ghivalt” fiindcă știu din experiență că cu un must care fierbe nu e bine să te joci. Ei, pe semne, erau învățați până acuma numai cu musturi dulcegăite, moscovite și barbusele, cari fierbeau după ce încasau paralele.

Alba-Iulia. Înainte de a veni înghețul, directoarea de aici a smuls petalele floricelelor, fiindcă... au fost prea scurte. La minte scurtă, petale scurte.

Șeica Mare. Corpul didactic feminin din comunele Boarta, Calvasăr și Agârbiciu a plecat la

marea conferență pedagogică din cetatea Sâghiului. Lecțiile practice la această conferință au fost altoirea pălăriile „rouge” pe „Bubikopf”. Poporenii de abia așteaptă rezultatul spre a vedea dacă „se prinde”.

Sibiu. Părinteasca îngrijire a primăriei față de funcționarul ei și-a arătat și acum roadele. N'au luat bilete la reprezentațiile „Reuniunii de muzică”, fiindcă n'a voit ca dactilografele urbei să ia lecții dela Violeta nici măturătorii din Rășinari să-și închipue vr'o dată ce ar putea ajunge în situația lui Zeforis. În schimb au luat la piesa „Somnambulul” spre a ilustra tendința de progres a urbei și la „Don Pasqualé”, spre a corespunde cerințelor veteranilor masculini, mai mari în grad. Totuși este și acesta un progres... național.

Avrig. Calicul se vede silît să tragă cu buretele peste glumele făcute în legătură cu nunta, unde au fost invitați mai mulți domni ofițeri.

Nouă crepându-ni-se adevărul, era cât pe-aici să sară așchiile în ochi. Altădată o să facem și noi ca Toma necredinciosu. Numai după punerea degetului în coastă o să dăm crezare glumelor.

Cugetări d'ale mele

Și spirit și materie sunt numai un fum, cu ambele rălăcești în al vieții drum.

Femeea!... Cel mai greu lucru de definit! eu unul găsesc, că chiar pronumele „Indefinit” e mai ușor de definit decât femeia!

N'am găsit nici o diferență între femeie și pisică: amândouă, la început sunt blânde, se atașează, spre a te sgăria în cele din urmă.

Femeia ar vrea să aibă două guri; cu una să apere și să flăteze sexului ei, cu cealaltă să condamne și să critice pe bărbați.

Vlangali.

La inspectorul de dare.

Inspectorul de dare: Cât face veniul domnieitale la an?

Popa: După cum se nasc și mor poporenii.

Inspectorul ee dare: Nu se poate domnule părinte, asta nu mi-e destul?

Popa: Nici mie! Poate domnia-ia Dle inspector poți mijloci, ca să capăt dela dela stat ceva parale și eu bucuros plătesc ce-i mai mult!

Sonet

Lelițele pe stradă par zambile,
In aer e atât parfum și soare,
Dumbrava s'a gătit de sărbătoare
Bine-ai venit, o Mai, in dalbe zile.

Nici peștii nu stau astăzi la răcoare,
Ori unde ochii ți-i arunci, copile,
Zărești numai amfibii, și reptile,
Și fluturii de noapte 'ncep să zboare.

Și-acum, când a 'nviat zeița Flora
Cu damele atâta de galantă,
Acum tu mă traduci, infamă Lora.

Dar nu-i nimic, duduie elegantă.
Striga-voi in auzul tuturoră:
— Grăbiți-vă! O inimă vacantă!

N. Biban

Scrisoare sporului.

Iubite spor, eu nu știu cum se face
Ți-s'a 'ntâmpat poate ceva pe drum?
Era să vii demult, te-așteaptă lumea
De Anul-nou, 1 April și-acum.

Ți-au pregătit culcuș în buzunare
Toți ceice se numesc funcționari,
De dorul tău cei mici azi rabdă foame
In schimb nu-ți simte lipsa cei mai mari.

In șoapte se vorbește apoi în țară
C'ai fi așa cumva copil din flori,
Că mama ta — bugetul, — e leliță
Ce face doar bezele la feciori.

Nădejdea ta făcutu-m'a pe mine
Aseară să mânânc mai binișor
Beui bere, fumai și o Regală,
Că, hăi, decând le duc la toate dor.

La urmă mulțumit, sătul, acasă
Făcui socoata ăstor gologani,
Și m'am trezit, că trebuie o lună
Să spun stomacului, că nu sunt bani.

La mine e ușor, dar vezi acolo
Unde-s stomacuri multe de copii
Unde muerea vrea și ea o haină
Nu știu pe toți cum bietul i-a minți...

La urma urmei chiar tu ești minciună
Cu cine te-a promis c'o să te dea...
Nu mai putem, de nu vii nici acumă,
La dracu te trimitem să te ia.

Funcționărescu.

Din filozofia lui Amnar

O mână spală pe cealaltă, dar
amândouă mai des mângălesc
obrazul.

Dacă vrei s'ajungi ceva în lume
trebuie să fii cuminte, dar să te
faci prost.

Căsătoria e prima prostie pe
cari o faci când ești copt la
minte.

Unele logodne se sfârșesc cu
bine, dar foarte multe duc la...
însurătoare.

Când trăești pe picior mare,
simți cum te strânge păpuca.

Când n'ai parale și vezi pe
altul bând vin vechiu, îți lasă
mai tare gura apă.

Advocatul e mai bun atunci,
când n'avem lipsă de el.

Sunt mulți, cari se însoară
după cum îi trage inima, ca pe
urmă muerea să-i „tragă pe
sfoară”.

Sgârcitul își poartă nevasta în
brațe să nu rupă încălțăminte.

După lunile de miere vin zi-
lele cu... mulere.